

دستیابی به پایه های رویشی ایرانی با استفاده از دورگ گیری و ارزیابی عادت رشد در

تعدادی از ارقام تیپ اسپور سیب

داریوش آتشکار

عضو هیئت علمی بخش تحقیقات باغبانی مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج

به منظور دستیابی به پایه های رویشی سیب سازگار با اقلیم مناطق پرورش سیب در ایران، بین پایه های رویشی تجارته سیب شامل MM111, MM106, B9, M27, M9 و ژنوتیپ های بومی شامل آرایش اصفهان و مربائی مشهد تلاقی های در طی سالهای ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ به عمل آمد. نتایج اولیه نشان داد که از نظر زمان گلدهی، ژنوتیپ های پاکوتاه ایرانی زود گل تر بوده و گلهای آنها حدود یک هفته تا ده روز زودتر از پایه های خارجی باز می شوند همین طور در ترکیب تلاقی آرایش اصفهان به عنوان والد پدری با پایه های رویشی خارجی هیچ گونه بذری به دست نیامد و این به دلیل نر عقیم بودن پایه ایرانی بود که آزمایشات میکروسکوپی و کشت دانه کرده نیز آنرا تأیید کرد. پس از انجام تلاقی ها بذور حاصله به انضمام بذور به دست آمده از کرده

افشانی آزاد پایه های داخلی و خارجی در خزانه کشت ودانهالهای به دست آمده در خزانه مورد بررسی دقیق قرار گرفت که از بین آنها تعدادی به عنوان پایه مطلوب انتخاب و مطالعات تکمیلی آن در طی سالهای آینده ادامه خواهد یافت. در پژوهشی دیگر پایداری ژنتیکی صفت اسپور تیپ در ارقام مختلف و تعیین دقیق محل گرفتن پیوندک از شاخه های فصل جاری، مورد بررسی قرار گرفت. نتایج به دست آمده نشان داد که در بیشتر صفات بین ارقام تفاوت معنی داری وجود داشته و رقم رداسپار با کمترین رشد رویشی سالیانه و بیشترین تعداد گرده در واحد طول نسبت به سایر ارقام، از تیپ اسپوری بهتری برخوردار است، اما بین ارقام مورد مطالعه از نظر محل گرفتن پیوندک تفاوت معنی داری مشاهده نشد.